

תנאים למאצרות, משטחי אחסון ואיסוף, מכלי איסוף ומשטחי תפעול

כללי

1. החומרים הכלולים בתוספת הראשונה להיתר הרעלים שהינם נוזלים כולל גזים מונזלים (למעט גזים מונזלים דליקים) יאוחסנו במאצרות או במשטחי אחסון ואיסוף או במשטחי תפעול המצוידים במכלי איסוף.
2. בעל היתר הרעלים יגיש לממונה תכנית אחסון תוך תקופה שתסוכם עם הממונה ולא יאוחר מ- 90 יום מתחילת תנאים אלה. בהתאם לתנאים המפורטים להלן.
3. תנאים אלה אינם באים במקום כל דרישה אחרת של גופים הממונים על כך מתוקף חוק. בכל מקרה של סתירה בין התנאים, התנאי המחמיר קובע.

הגדרות

1. מאצרה משטח אטום מוקף דפנות שמטרתו לאגור שפך של החומרים המאוחסנים בו ולמנוע פיזורם, לרבות מאצרה ניידת.
2. משטח אחסון ואיסוף משטח משופע המתנקז, ישירות או ע"י תעלות, למכל איסוף.
3. מכל איסוף כלי קיבול על קרקעי או תת קרקעי העשוי מחומר עמיד ובלתי מחלחל.
4. משטח תפעול משטח בו מבוצעות פעולות של מילוי, ריקון, שטיפה, או כל פעולה דומה היכולה לגרום לזיהום סביבתי.

א מאצרה

1. תנאים כללים לתיכנון מאצרה

- א.1.1 כל מאצרה תהיה אטומה ומצופה בחומר מונע חלחול באופן שתמנע הגעת שפך לקרקע. חומרי הבניה וחומרי האיטום והציפוי של המאצרה יהיו עמידים לחומרים אותם היא אמורה להכיל, לתערובותיהם או לחומרי הנטרול ומוצריהם.
- א.1.2 מאצרה תבנה מחומר עמיד ויציב.
- א.1.3 רצפת המאצרה והקירות יהיו בנויים ברצף כך שיבטיחו את אטימות המאצרה.
- א.1.4 מרחק קירות המאצרה מדופן המכל יבטיח כי כל שפך/דליפה יאסף בתוך שטח המאצרה. **לגבי מכלים המקובעים למקומם ואינם ניידים מרחק דופן המכל מקירות המאצרה לא יפחת מ- 50 ס"מ.**
- א.1.5 המאצרה ושטח התפעול שלה יהיו בנויים כך שכל התשטיפים והשפך הנאצר בהם

ינוקזו לנקודת איסוף שנועדה לכך.

- א.1.6 נקודת המילוי של מכל הצובר תמצא בתוך מתחם המאצרה. במקרים בהם אין אפשרות לכך, יובטח איסוף שפך אפשרי למכל איסוף. השפך שייאסף במכל האיסוף ישאב ויוחזר למכל הצובר או ייספג ויועבר למכל פסולת מסוכנת.
- א.1.7 עבור נוזלים נדיפים רעילים או דליקים תבנה מאצרה בעלת שטח נידוף מוגבל ויעשה שימוש באמצעים נוספים לצמצום הנידוף ע"פ הערכת סיכונים שתבוצע.

א.2. תנאים לבניית המאצרה

א.2.1 ריצפה

- א.2.1.1 רצפת מאצרה תהיה משופעת לכיוון נקודת או נקודות מהן ניתן לאסוף את הנוזל.
- א.2.1.2 נקודות האיסוף חייבות להיות עם מגוף אשר יהיה סגור תמיד.
- א.2.1.3 במקרים בהם המאצרה היא ללא פתח יציאה, תוחזק במקום משאבה ייעודית תקינה לצורך שאיבת הנוזל.

א.2.2 קירות וצנרת

- א.2.2.1 קירות המאצרה יהיו עמידים לפחות ללחץ ההידרוסטטי המקסימלי של החומרים אותם היא אמורה להכיל וכן לחומרי הנטרול בהם יעשה שימוש במקרה הצורך.
- א.2.2.2 כל מעברי צינורות החוצים את דפנות המאצרה יהיו אטומים.
- א.2.2.3 הצנרת החוצה את קירות המאצרה תהיה מחומר העמיד לחומרים המאוחסנים במכלים שבמאצרה.
- א.2.2.4 קירות המאצרה יהיו בגובה שיבטיח אפשרות גישה ותפעול בטיחותיים ויאפשר מענה בטוח בזמן תקרית.

א.2.3 נפח

- א.2.3.1 נפח המאצרה הפנוי לקליטת נוזלים יהיה 110% מהנפח המקסימלי של הנוזל המאוחסן במכל המאוחסן בה, או לפחות 110% מנפח המכל הגדול ביותר המאוחסן בה כאשר מאוחסנים מס' מכלים במאצרה.

א.2.4 אחסון

א.2.4.1 מכלים המאוחסנים במאצרה לא יוצבו בקומות, אלא אם ניתן לכך אישור בכתב מאת הממונה.

ניתן לבנות מאצרה משותפת למספר מכלים רק בהתקיים התנאים הבאים :

א.2.4.2 לא יכולה להיוצר כל ראקציה בין החומרים המאוחסנים במכלים ולא תהיה פליטה של חומר כתוצאה מערבובם.

א.2.4.3 יאוחסנו באותה מאצרה רק חומרים שאופן הטיפול בהם בעת אירוע הוא זהה.

א.2.4.4 לא יכולה להיוצר תגובה של אחד מהחומרים המאוחסנים עם מיכל המכיל חומר אחר או עם אביזרי המיכל האמור גם כתוצאה מטיפול באירוע.

א.2.5 תפעול ותחזוקה

א.2.5.1 מאצרה תוחזק כשהיא נקיה ומנוקזת תמיד מחומרים וממי גשם.

א.2.5.2 כל שפך במאצרה ייאסף ולא ינוקז לביוב גם לאחר טיפול בו, אלא אם כן הוא עומד בדרישות המאפשרות הזרמתו למערך ביוב עירוני. באופן שהשפך לא יפגע בצנרת ההולכה, לא יפגע בתהליך טיהור השפכים ולא יפגע בשימוש במי הקולחין המופקים מהם.

א.2.5.3 מגופי המאצרות יהיו תמיד במצב סגור.

א.2.5.4 ריקון המאצרות יעשה (בכפוף לסעיף א.2.5.2) רק ע"י אדם שמונה לכך בכתב על ידי בעל היתר הרעלים ובידיו יהיו המפתחות או ידיות המגופים.

א.2.5.5 בעל היתר הרעלים יכין נוהל בדיקה ומעקב שיבטיח כי מאצרות תת קרקעיות אינן דולפות וכי הן ריקות בכל עת. הנוהל יועלה על הכתב, ישמר במשרדי המפעל ויוצג לבדיקת הממונה לפי דרישתו.

א.2.6 אופן טיפול בשפך

האמצעים המפורטים להלן יהיו זמינים בכל עת באתר המאצרה :

א.2.6.1 משאבה לשאיבת שפך או חומר ספיגה מתאים (ורמיקוליט, שרוולי ספיגה וכיוב').

א.2.6.2 במקרים בהם יש חובה לנטרל שפך יש להכין חומרי נטרול מתאימים לחומר המסוכן המאוחסן. אין לנקז שפך ממאצרה לביוב גם לאחר טיפול בו אלא לאספו ע"פ האמור בסעיף א.2.5.2.

ב. משטחי אחסון, איסוף ומכלי איסוף

ב1. דרישות כלליות

- ב.1.1 משטחי אחסון, משטחי איסוף ומכלי איסוף יבנו מאותם חומרים כנדרש ממאצרות באופן שהחומרים המאוחסנים או הנאספים בהם לא יחלחלו.
- ב.1.2 משטחי אחסון ומשטחי איסוף ותעלותיהם יהיו מנוקזים למיכל איסוף.
- ב.1.3 מכל האיסוף יהיה ריק וזמין לקליטת שפך.
- ב.1.4 מכל האיסוף ייבדק מעת לעת להבטיח שלא תהיה ממנו דליפה או נזילה לקרקע.

ב2. נפח מכל האיסוף

יקבע עפ"י נפח המכלים המוצבים על משטח האחסון :

- ב.2.1 כאשר מאוחסנים מכלים בנפח מעל 1 מק' יהיה נפח מכל האגירה לא פחות מ-110% מנפח מכל אחד, או מנפח המכל הגדול ביותר.
- ב.2.2 כאשר מאוחסנים מכלים שנפחם מק' או קטן מכך יהיה נפח מכל האיסוף נפח 4 אריזות ולא פחות ממק' אחד.

ג. משטח תפעול

- ג.1.1 משטח התפעול יבנה מאותם חומרים מהם תבנה המאצרה באופן שיהיה עמיד מכנית וכימית לחומרים המצויים בו והחומרים הנ"ל לא יחלחלו דרכו.
- ג.1.2 משטח התפעול ינוקז למכל איסוף.

ד. מאצרות ניידות

- ד.1.1 כל התנאים בנוגע למאצרות קבועות כמפורט בסעיף א' על כל סעיפי המשנה שלו, שמטרתם מניעת הגעת השפך/דליפה לקרקע, חלים גם לגבי מאצרות ניידות.
- ד.1.2 שימוש במאצרות ניידות יעשה רק ככל הדרוש לתפעול יומי במחלקות היצור, באזורי התפעול, לצורך שינוע בטיחותי במפעל או לאחסון של כמויות קטנות של חומרים מסוכנים (לא יותר מ- 8 חביות של 200 ליטר או מכל אחד בנפח קוב למתקן).